

תת"ע 7073/10/19 - זיאד מנא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7073-10-19 מדינת ישראל נ' זיאד מנא
תיק חיצוני: 11200869391

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש זיאד מנא
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.11.19 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בקלות ראש, אשר התבטאה בכך שנהג בחנייה בחוף הים, ו"עשה צלחות", עבירה מיום 28.9.19. במסגרת גזר הדין נגזרו על הנאשם העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 15 יום, ופסילה על תנאי לתקופה של 2 חודשים למשך 2 שנים.

3. ב"כ המבקש טען כי הנאשם לא קיבל את הדו"ח מהשוטר וכי הוא נשפט בהיעדר מבלי שקיבל הזמנה לדיון. טען כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו והפנה לנסיבות האירוע בדו"ח ולתגובתו הספונטנית של המבקש בדו"ח. טען כי המבקש נעצר כשישב בתוך הרכב ולא נתפס בשעת מעשה. טען כי נפלה טעות בזיהוי המבקש שכן הזיהוי כפי שנרשם בדו"ח נעשה באמצעות מסוף בלבד. טען כי בדו"ח נפלו כשלים ראיתיים רבים, כך למשל בעת רישום הדו"ח נכחו במקום 2 שוטרים ולא שוטר אחד כפי שעולה מהדו"ח, וכן ביחס לאי יצירת קשר עין. טען כי המבקש מכחיש כי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה של קבלת גזר הדין היא חתימתו, וכי הוא חותם בשם ובצורה אחרת. טען כי המשיבה לא הגישה תגובה במסגרת המועד שהוקצב לה לצורך כך ודי בטעם זה כדי לקבל הבקשה. לאור האמור ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.

בדיון שהתקיים ביום 21.12.20 נחקר המבקש על תצהירו.

4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי הדו"ח נמסר לידי המבקש במועד ביצוע העבירה וכי הוא סירב לחתום עליו ובנסיבות אלה אין לקבל טענתו שלא קיבל את הדו"ח. טען כי למבקש הייתה מודעות לכך שנטען כנגדו כי ביצע עבירה ועל כן באחריותו היה לבדוק מה קורה עם התיק. טען כי ביום 8.12.19

הנאשם קיבל את גזר הדין וחתם על אישור המסירה ולא ברור מדוע השתהה קרוב לשנה על מנת להגיש בקשה לביטול פסק דין. טען כי לא מתקיים כאן עיוות דין בשים לב לכך שהשוטר זיהה את המבקש בשטח והמבקש זוהה על פי מסוף ושוחח עם השוטר. טען כי גם מתגובת המבקש בדו"ח עולה כי השוטר שוחח איתו במועד ביצוע העבירה. טען כי מחקירת המבקש עולה כי הוא אינו עומד על תצהירו באופן מלא, כי הוא עונה בצורה לקויה וכלל לא יודע על מה הוא חתם. לעניין החתימות של המבקש טען כי בכל טופס הן שונות, וכי בניגוד לטענת המבקש אין אזכור של שמו בחתימה אלא רק קשקוש. לאור האמור ביקש לדחות הבקשה ולהותיר את פסק הדין על כנו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים ונתתי דעתי למסמכים שהוצגו בפניי לרבות עדותו של המבקש בדיון שהתקיים בפניי, החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. כפי שעולה מהדו"ח המקורי אשר הוצג בפניי לאחר זימונו מהמטא"ר הרי שבמקום המיועד לחתימת הנהג על קבלת הדו"ח נרשם "מסרב" (לחתום). בנסיבות אלה, אין בידי לקבל טענת המבקש כי לא קיבל את הדו"ח לידי, ומשסירב לחתום על קבלת הדו"ח אין לו אלא להלין על עצמו.

מעבר לכך, מאישור מסירה מיום 8.12.19, המצוי בתיק האלקטרוני, עולה כי גזר הדין נמסר לידי הנמען הרשום, המבקש, כאשר בשם המקבל נרשם "מנא" ומופיעה חתימת המקבל. מכאן, שהמבקש אף לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא בשיהוי של ניכר של קרוב לשנה ממועד קבלת גזר הדין.

אין בידי לקבל טענת המבקש כי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה (של פסק הדין) מיום 8.12.19 אינה חתימתו. מדובר בטענה בעלמא אשר נטענה ללא כל ביסוס. יצוין כי המבקש בתצהירו לא התייחס לחתימה על אישור המסירה אלא לחתימה על הדו"ח (כאשר אין מחלוקת כי הוא לא חתם על קבלתו- סירב לחתום) וגם בחקירתו לא מצאתי כי יש בתשובותיו כד לתמוך בטענתו.

עוד יש לציין כי בניגוד לטענת המבקש בחקירתו שהחתימה על קבלת פסק הדין אינה שלו כי הוא חותם את שמו וכותב "זיאד" עם קשקוש, הרי שניתן לראות שבחתימה על התצהיר שהוגש על ידו לא מופיע השם "זיאד" אלא שרבוט כלשהו וכך גם על גבי יפוי הכוח שהוגש מטעמו לתיק מופיע שרבוט שעל פניו נראה שונה מהחתימה על התצהיר ומכל מקום אינו עולה בקנה אחד עם עדותו של המבקש בעניין זה.

8. מעבר לכך, לא מצאתי ממש בטענות המבקש בדבר כשלים ראייתיים בדו"ח. מעיון בדו"ח עולה כי נסיבות האירוע תוארו על ידי השוטר באופן מפורט. כך, השוטר תיאר כי במהלך משמרת סייר בחוף הים כאשר הרכב נצפה על ידו "נוסע בחניה בפראות ונוהג בסיבובים בצורה מהירה", "נותן גז וברקס ומעייף אבנים ואבק", כל זה ליד שלושה חברים עם אופנוע שהיו לידו. השוטר תיאר כי כאשר התקרב למקום נהג הרכב הבחין בו, החנה את הרכב וכיבה אורות, השוטר ניגש אליו ושאל אותו מדוע נהג בצורה כזאת והנהג שאל באיזו צורה. השוטר ציין עוד כי באוויר היה ריח של גומי שרוף. השוטר ציין כי שמר על קשר עין רציף עד למפגש עם הנהג, כי הוסברה לו מהות העבירה ונרשם דו"ח בהתאם.

בנוסף, לא מצאתי ממש בטענת המבקש בדבר טעות בזיהוי, המבקש זוהה באמצעות מסוף, ולא באמצעות רישיון הנהיגה כפי שטען המבקש בעדותו. מעבר לכך, השוטר זיהה את המבקש בשטח ושוחח עימו ואין מחלוקת כי המבקש היה נוכח באירוע ותגובתו אף נרשמה בדו"ח.

עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. עוד לא מצאתי לקבל הטענה כי העובדה שהמשיבה לא הגישה תגובה לבקשה במועד מלמדת על הסכמתה לבקשה וממילא ההחלטה היא בידי בית המשפט, ובשים לב למכלול הנתונים שבפניו.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

בהיעדר אישור על הפקדת רישיון נהיגה, כאמור בהחלטה בפרוטוקול הדיון מיום 1.3.21, המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט עד ליום 14.3.21 בשעה 09:00 ואם אין בידי רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

12. המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אדר תשפ"א, 05 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.